

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 2016. Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Των εν Νικοπόλει Της Αρμενίας 45 μαρτύρων, Γρηγορίου επισκόπου Άβσου.
Έτος 9^ο Τεύχος 393

Η ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ

Το βασικό μήνυμα της σημερινής ευαγγελικής περικοπής, είναι η πίστη στην Πρόνοια του Θεού, ότι δηλαδή, ο Θεός προνοεί για όλη την κτίση και βεβαίως πάνω από όλα για τον άνθρωπο. Η λέξη πρόνοια προέρχεται από το ρήμα προνοώ, που σημαίνει προβλέπω, ενδιαφέρομαι για κάτι η για κάποιον. Με την θεία Πρόνοια χαρακτηρίζουμε το μεγάλο ενδιαφέρον του Θεού για τον κόσμο που Αυτός δημιούργησε και για τον άνθρωπο που είναι το τελειότερο δημιούργημά Του.

Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα αναφέρονται μερικά συγκεκριμένα παραδείγματα, όπως ότι ο Θεός φροντίζει για τα πετεινά του ουρανού που δεν σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συγκεντρώνουν αγαθά σε αποθήκες και ο Θεός τα συντηρεί, και για τα κρίνα του αγρού τα οποία δεν κοπιάζουν, δεν γνέθουν και όμως διακρίνονται από μια τέτοια ομορφιά που δεν μπορεί να συγκριθί ολος ο στολισμός του Σολομώντος της Παλαιάς Διαθήκης που φημιζόταν για τα στολίδια.

Από αυτόν τον λόγο φαίνεται ότι ο Θεός ενεργεί σε όλη την κτίση,

τίποτε δεν γίνεται μηχανικά και τυχαία. Ο Θεός δεν κατοικεί στους ουρανούς και από εκεί διευθύνει τον κόσμο, αλλά είναι δημιουργός, προνοητής, συντηρητής του κόσμου. Και αφού ενδιαφέρεται για τα πουλιά και τα χόρτα πολύ περισσότερο ενδιαφέρεται για τον άνθρωπο που έχει ψυχή και σώμα.

Πως φαίνεται αυτό το προσωπικό ενδιαφέρον του Θεού για μας; Πρώτα από το ότι δημιούργησε τον άνθρωπο και από το ότι ύστερα, μετά την πτώση του, ενηθρόπησε και τον αναδημιούργησε. Αυτό το βλέπουμε και στην προσωπική μας ζωή. Γεννηθήκαμε και ήλθαμε από την ανυπαρξία στην ύπαρξη. Αυτό δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός η αποτέλεσμα της αγάπης των γονέων μας, αλλά ενέργεια του Θεού, δια των γονέων μας. Έπειτα, ο Θεός μας παρακολουθεί και επεμβαίνει πολλές φορές ευεργετικά για την θεραπεία μας, γιατί μας αγαπά. Όποιος καταλάβει την αγάπη του Θεού πραγματικά συντρίβεται από βαθιά κατάνυξη και συγκίνηση. Το ότι βαπτισθήκαμε ορθόδοξοι και παραμένουμε μέσα στην Εκκλησία και μπορούμε να λειτουργούμαστε και να κοινωνούμε του Σώματος και του Αίματος του Χριστού είναι μια μεγάλη δωρεά του Θεού σε μας.

Πόσες φορές σε κινδύνους δεν αισθανθήκαμε την επέμβαση της θείας Πρόνοιας, μέσα από διάφορα περιστατικά, αλλά και από την βοήθεια ανθρώπων του Θεού, που Εκείνος τους έστειλε για να μας συμπαρασταθούν!

Βεβαίως, ο Θεός προνοεί για τον καθένα μας και θέλει την σωτηρία μας, αλλά δεν μπορεί να παραβιάσει την ελευθερία που Εκείνος μας έδωσε. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, όπως σε όλα τα θέματα, έτσι και σε αυτό, απαιτείται η δική μας ελευθερία.

Πρέπει να συγκινηθούμε από την αγάπη του Θεού και να ανταποκριθούμε στην Πρόνοιά Του.

Επομένως, η πίστη στην Πρόνοια του Θεού αποβάλλει την ολιγοπιστία, από την οποία υποφέρουν πολλοί άνθρωποι στην εποχή μας, καθώς επίσης αποβάλλει και το άγχος που διακατέχει πολλούς Χριστιανούς ως προς την συσσώρευση υλικών αγαθών. Όποιος διακατέχεται από την ολιγοπιστία και το άγχος δεν

πιστεύει στην Πρόνοια του Θεού και γι' αυτό δεν μπορεί να λέγεται και να είναι Χριστιανός.

Πρέπει να πιστεύουμε ακράδαντα ότι ο Θεός προνοεί και ενδιαφέρεται για μας.

Ιερά Μονή Πετράκη

Άγιοι Σαράντα Πέντε Μάρτυρες

Οι Άγιοι Σαράντα Πέντε Μάρτυρες μαρτύρησαν στη Νικόπολη της Αρμενίας και μεταξύ αυτών ήταν και οι πρόκριτοι της πόλεως Δανιήλ, Μαυρίκιος, Αντώνιος και Λεόντιος.

Όταν το 315 μ.Χ. ο αυτοκράτορας Λικίνιος εξέδωσε διάταγμα κατά των χριστιανών, οι Σαράντα Πέντε αυτοί Άγιοι, πήγαν μόνοι τους στο δούκα και φανέρωσαν ότι είναι χριστιανοί. Σε ερώτηση του Λυσία, ποιος τους έπεισε να μη θυσιάσουν στους θεούς, αυτοί απάντησαν: «Ο Χριστός είναι εκείνος που μας δίδαξε και μας έπεισε να μη λατρεύουμε θεούς ανύπαρκτους, και να μη προσκυνούμε τα είδωλα τους». Οργισμένος ο δούκας, διέταξε και τους φυλάκισαν δεμένους χειροπόδαρα, χωρίς να τους δίδεται καθόλου ψωμί και νερό.

Οι Άγιοι πέρασαν τη νύκτα προσευχόμενοι. Μεταξύ άλλων, έλεγαν: «Ευλογούμε, Κύριε, εσένα, το βασιλιά της δόξας. Διότι συ είσαι η αληθινή ζωή, που θυσιάστηκες για μας τους αμαρτωλούς, ο Υιός του αληθινού Θεού. Ένωσέ μας, Κύριε, ώστε όλοι μαζί με μια ψυχή να σε ομολογήσουμε και όλοι μαζί να πεθάνουμε». Το πρωί ο Λυσίας, αφού τους έβγαλε από τη φυλακή, τους ρώτησε αν μετάνιωσαν και επανήλθαν στους θεούς του κράτους.

Οι Άγιοι με ένα στόμα απάντησαν: «χριστιανοὶ ἔσμεν». Είμαστε χριστιανοί. Με μανία τότε ο Λυσίας διέταξε και τους έκοψαν χέρια και πόδια, και έπειτα τους έριξαν στη φωτιά. Έτσι, όλοι μαζί αξιώθηκαν να πάρουν το αμάραντο στεφάνι του μαρτυρίου.

Άγιος Γρηγόριος Επίσκοπος Άσσου

Ο Άγιος Γρηγόριος γεννήθηκε στο χωριό Ακόρνη της Λέσβου από ευσεβείς και πιστούς γονείς, τον Γεώργιο και την Μαρία, οι οποίοι για χρόνια παρακαλούσαν θερμά τον Θεό να τους χαρίσει ένα παιδί. Ο Θεός εισάκουσε τις προσευχές τους και τους χάρισε υιό, που τον ονόμασαν Γεώργιο, τον οποίο μεγάλωσαν με τα νάματα της ορθοδόξου πίστεως και αλήθειας. Όταν ο Γεώργιος επισκέφθηκε την Βασιλεύουσα για να συμπληρώσει τις σπουδές του, γνώρισε τον Ιερομόναχο Αγάθωνα, τον οποίο ακολούθησε σε κάποιο μοναστήρι της Ανατολής, όπου ήταν ηγούμενος και παρέμεινε εκεί για τρία χρόνια. Αργότερα, επισκέφθηκε για προσκύνημα τα Ιεροσόλυμα, όπου σε κάποιο ησυχαστήριο του Ιορδάνη ποταμού εκάρη μοναχός και χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος με το όνομα Γρηγόριος.

Κατόπιν συστάσεως του Αγάθωνος, εξελέγη Επίσκοπος Άσσου της Μυσίας. Η Γρηγόριος ανέλαβε τα καθήκοντα του Επισκόπου με πολύ ζήλο και επιτέλεσε σπουδαίο έργο, ως πολίτης άνω Σιών. Κατέληξε στο όρος Πρίαντος (Πριγιάμι) της Λέσβου, όπου ίδρυσε μονή στην οποία και κοιμήθηκε οσιακά. Ο Άγιος πέθανε σε μεγάλη ηλικία το έτος 1150 μ.Χ. (ή το 1185 μ.Χ.). Το έτος 1935 μ.Χ. έγιναν υπό του Μητροπολίτου Μυτιλήνης Ιακώβου (Κλεομβρότου) ανασκαφές στον χώρο της αρχαίας μονής και αποκαλύφθηκε ο δικιόνιος βυζαντινός ναός με τον ευρύχωρο νάρθηκα, η τράπεζα της μονής και οι θεμέλιοι άλλων κτισμάτων.

Η ανεύρεση των λειψάνων και του τάφου του Αγίου έδωσαν νέα ώθηση στην τιμή του Αγίου. Στις 16 Νοεμβρίου του 1935 μ.Χ. τα ιερά λείψανα ανεκομίσθησαν και απετέθησαν στο ναό του Αγίου Γεωργίου Σκοπέλου της νήσου Λέσβου.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας τιμά την ιερά μνήμη του στις 10 Ιουλίου, στην παλαιά μονή και το γεγονός της μετακομιδής των ιερών λειψάνων αυτού την πρώτη Κυριακή μετά τις 10 Νοεμβρίου.